

НОВЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ПАРТНЕРИ АИНС

АКАДЕМИЈА
ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
АИНС

На скупштини одржаној
26. септембра 2018 свечано додељује

ДИПЛОМУ

организацији партнеру

ВИСОКА ШКОЛА ЕЛЕКТРОТЕХНИКЕ И
РАЧУНАРСТВА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА
У БЕОГРАДУ

за успостављену сарадњу из делатности АИНС
на ползу инжењерских наука и земље Србије

печат

Генерални секретар

Председник

АКАДЕМИЈА
ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
АИНС

На скупштини одржаној
26. септембра 2018 свечано додељује

ДИПЛОМУ

организацији партнеру

ШУМАРСКОМ ФАКУЛТЕТУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

за успостављену сарадњу из делатности АИНС
на ползу инжењерских наука и земље Србије

печат

Генерални секретар

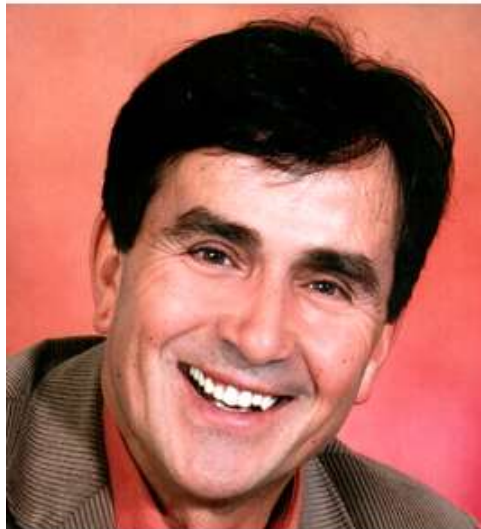
Председник

РЕДОВНИ ЧЛАНОВИ АИНС

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

**РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС**

Др Витомир Видовић дописни члан АИНС, рођен је 10.12.1947. године у Соколини, општина Доњи Вакуф, БиХ. Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Новом Саду 1970. године. Докторирао на Биотехничком факултету у Љубљани 1976. године. Витомир је био запослен на Пољопривредном факултету у Новом Саду као редовни професор из уже научне области Генетика и оплемењивање животиња. Публиковао је 18 радова у међународним часописима са Sci листе, од којих су један категорије M21, један M22, а 16 категорије M23. Развио је методе оцене оплемењивачке вредности користећи селекцијски индекс, а након тога мешовите моделе селекције БЛУП и Модел индивидуе са различитим обимом података из педигреа. Сарађује са више индустријских система и фарми на просторима бивше Југославије. Последњих 15 година пројектовао је више фарми свиња (свих категорија) и товних говеда у Хрватској, Македонији, Србији, Русији и Словенији. У сарадњи са колегама, развио је савремене методе менаџмента – управљања процесом производње у фарми свиња као и товне јунади. Обучио је многобројне стручне кадрове у овој области. Продекан за наставу био је на матичном Факултету од 2000. до 2002.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС

Проф. др Србислав С. Денчић, дипломирани инжењер пољопривреде, научни саветник Института за ратарство и повртарство, Нови Сад и редован професор генетике Државног Аграрног универзитета Харков, Украјина. Рођен је 1953. године у Инђији. Дипломирао је, магистрирао и докторирао (1989) на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Од 1979-2018 ради у Институту за ратарство и повртарство у Новом Саду. Научна, наставна и инжењерска активност су му везане за генетска и оплемањивачка проучавања на пшеници и тритикалеу. Публиковао је преко 350 радова, 17 радова у часописима са SCI листе. Има 414 цитата без самоцитата на SCOPUS-у. Аутор и коаутор је 127 сорти пшенице и тритикалеа регистрованих у Србији. Ове сорте су заузимале од 30% до 80% од укупних површина под пшеницом у Србији. Аутор је и 36 сорти пшенице које су регистроване и које се гаје у земљама Европске Уније и другим земљама као што су Русија, Канада, Украјина, итд. Био је руководилац многих домаћих пројеката. Био је члан ECPGR (европски коперативни програм за генетске ресурсе са седиштем у Риму) где је представљао нашу земљу.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС

Проф. др Душан Ђ. Ковачевић, рођен је 1954. године у Инђији. Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Земуну 1978. године. За редовног професора Пољопривредног факултета у Земуну изабран је 2001. године. За дописног члана АИНС изабран је 2009. године. Од 1998. године до данас је шеф Катедре за агротехнику и агроекологију на Одсеку за ратарство и повртарство Пољопривредног факултета, Универзитета у Београду. Гостујући је професор на Пољопривредном факултету у Источном Сарајеву од 1998. године до данас. Поред 4 предмета које предаје на редовним студијама, креирао је 3 предмета на мастер и 3 на докторским студијама матичног факултета. Објавио је два веома значајна уџбеника, 6 монографија од којих 4 у периоду од избора за дописног члана АИНС. После избора за дописног члана АИНС објавио је 119 научних радова од којих 9 са SCI листе и 46 са међународних симпозијума од којих су 8 уводни радови по позиву. Према Scopus. ISI radova 12, укупна цитираност 46 за период од 2014 до 2018. године. У Академији инжењерских наука Србије био је две године (2013 до 2015.) председник међуодељенског Одбора за храну. Први је председник, члан, као и један од оснивача Српског друштва за проучавање обраде земљишта (СДПОЗ) од 2013. год. Члан је Европског друштва за проучавање корова (European Weed Research Society); Српског друштва за проучавање земљишта (СДПЗ); Херболошког друштва Србије и Одбора за село САНУ.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС

Др. Снежана Младеновић Дринић, научни саветник, рођена је у Београду 1961. године. Дипломирала је и магистрирала на Природно-математичком факултету у Београду, а докторирала на Пољопривредном факултету у Новом Саду 1995. године. Од 1988. године ради у Институту за кукуруз и бави се оплемењивањем кукуруза и соје, молекуларном генетиком биљака, биотехнологијом и биогоривима. Објавила је две монографије, 5 поглавља у међународним и 12 у националним монографијама и преко 130 радова, од тога 59 у часописима са Sci листе. Коаутор је седам хибрида кукуруза. Има 198 цитата према Scopusu, 609 према Google Scholar бази. Руководила је реализацијом 3 пројекта МПНТР, билатерним пројектом и учесник је у 3 COST акције, коментор 10 докторских дисертација. Уредник је међународног часописа GENETIKA, члан Националног савета за Биолошку сигурност, Биоетичког комитета UNESCO комисије Србије при САНУ, Одбора за акредитацију МПНТР, координатор Међуодељенског одбора за храну.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

**РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС**

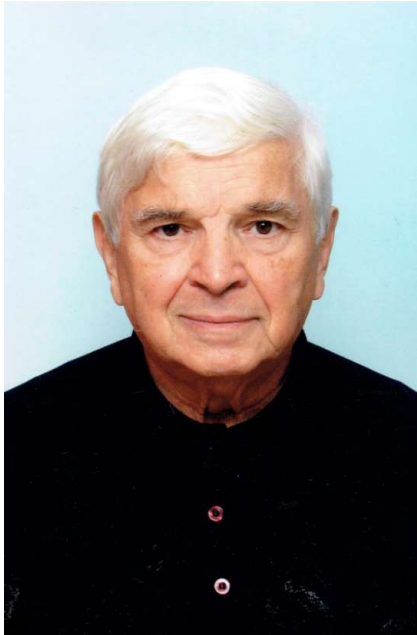
Проф. др Мирјана Шијачић-Николић, дипломирани инжењер шумарства, редовни професор Универзитета у Београду – Шумарског факултета. Рођена је у Београду, 1968. године. У свом досадашњем раду објавила је преко 300 библиографских јединица које се баве генетиком шумског дрвећа, оплемењивањем биљака, конзервацијом и усмереним коришћењем шумских генетичких ресурса и биљном производљом. Коаутор је већег броја поглавља у домаћим и међународним монографијама, једног универзитетског уџбеника, више помоћних уџбеника и збирки задатака. Учествовала је у реализацији 33 научно-истраживачког пројекта, од којих је руководила реализацијом 12 пројеката. Тренутно обавља функцију продекана за научно-истраживачки рад и међународну сарадњу на Шумарском факултету Универзитета у Београду (2015-).

Удата је, мајка једног сина.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

**РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС**

Проф. Александар Кековић, дипл. инж. арх. рођен на Цетињу 1939. год. Дипломирао на Архитектонском факултету у Београду 1963. године. Од 1964. ради у Институту за урбанизам и архитектуру Србије и исте године прешао у Енергопројект, као водећи пројектант и руководиоца студија. Од 1978. запослен на Архитектонском факултету у Београду, где је изабран за ванредног професора 1982, а за редовног 1998. Године 1985. изабран за продекана за стручно-уметнички рад и сарадњу факултета са привредом, а од 1998. до 2000. за декана Факултета. на Архитектонском факултету у Београду. Бирао за руководиоца студија за јавне објекте и реализовао 7 курсева из теорије архитектуре. Руководио израдом више докторских и магистарских теза. Године 2002. на позив владе и универзитета Црне Горе, оснива факултет за архитектуру и урбанизам у Подгорици, где проводи 13 година у функцији декана, редовног професора и пројектанта урбанистичких планова и архитектонских објеката.

Бави се пројектовањем у области кућа и насеља, теоријом архитектуре (облика и простора), проналазаштвом, као и хуманог и здравог простора. Извео је преко 45 објеката у земљи и иностранству и израдио 9 урбанистичких планова. Добитник је преко 40 домаћих и страних награда, излагао на преко 40 изложби у земљи и иностранству, добитник је специјалних признања, а цитиран је преко 30 пута. Активан је у 11 струковних удружења од 1984. год.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

Проф. др Владан Ђокић, рођен је 20. септембра 1963.г. Београду. Дипломирао је 1988.г. на Архитектонском факултету Универзитета у Београду, док је магистрирао 1991.г. на Архитектонском факултету Универзитета Јужне Калифорније (*University of Southern California, School of Architecture*) у Лос Анђелесу. Докторску дисертацију одбранио је 1998.г. на Архитектонском факултету Универзитета у Београду где је и данас запослен као редовни професор и обавља функцију декана. Бави се темама које се односе на урбанистичко пројектовање и планирање и урбану морфологију. Објавио је 15 радова у међународним часописима, 23 у монографијама и монографским студијама, 26 са међународних скупова, 31 у националним монографијама, 5 у националним часописима и 12 радова са националних скупова. Радови су цитирани 86 пута. Реализовао је велики број просторних и урбанистичких планова и објеката за које је добитник бројних награда и признања. Дужи низ година је гостујући наставник на Грађевинском факултету у Београду, Архитектонско-грађевинском факултету у Бањалуци и Архитектонском факултету у Подгорици.

**РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС**

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

**РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС**

Проф. др Душан НАЈДАНОВИЋ,

дипломирани инжењер грађевине, редовни професор у пензији, рођен је 1949., дипломирао 1973. на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, на ком је и магистрирао 1982. Докторирао 1987. на Swiss Federal Institute of Technology Lausanne (E.P.F.L.), Швајцарска. Управник Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета од 2000. до 2012. и декан од 2012. до 2014.

Научна и инжењерска делатност везана је за области армиранобетонских и преднапрегнутих конструкција. Из ових области је аутор једног уџбеника и монографије националног значаја. Коаутор је три уџбеника, два поглавља у међународним монографијама и поглавља у четири националне монографије. Ментор је преко 180 дипломских и 50 мастер радова, 3 магистарске и једне докторске дисертације. Публиковао је преко 60 научних и стручних радова са 7 цитата у иностраној литератури. Има преко 25 идејних, 120 главних пројеката, 50 студија и експертиза и 260 ревизија пројеката.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

**РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС**

Др Мила Пуцар, дипл.инж.арх., научни саветник. Дипломирала, магистрирала и докторирала (1999.) на Архитектонском факултету у Београду. Од 1994. ради у Институт за архитектуру и урбанизам Србије. Од одласка у пензију 2013. године до данас ради у овом Институту као стални спољни сарадник. Од 2010. до 2016.године била је председник Матичног одбора за саобраћај, урбанизам и грађевинарство МПНТР РС. Бави се урбанизмом, пројектовањем и научним радом у областима енергетске ефикасности и примене обновљивих извора енергије у зградарству, биоклиматком архитектуром и урбанизмом. Била је руководиоца већег броја националних пројеката. У међународним и врхунским међународним часописима је објавила 20 радова, који су цитирани преко Scopusа и ISI/Web of Science 113 пута. Аутор је је 3 патента и коаутор још 13. Држала је 35 уводних предавања или предавања по позиву. Аутор/коаутор 37 идејних и главних пројеката и 18 изведених објеката. Учествовала на 9 архитектонских конкурса и добила 8 награда. Била је ангажована као гостујући предавач на више факултета у Србији и региону. Добитник је низа награда за стручна и научна остварења.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИХ НАУКА

РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС

Проф. др Љубиша Зековић, дописни члан Академије инжењерских наука Србије рођен је 1948. године у Гњилану, Република Србија. Дипломирао је на Електротехничком факултету у Београду 1971. године, а магистрирао и докторирао на Физичком факултету Универзитета у Београду. На Институту за физику у Београду запослио се 1971. год. као истраживач-приправник, а 1976. год. прелази на Физички факултет Универзитета у Београду прво као асистент (1976), потом доцент (1983), ванредни професор (1989) и редовни професор (1996), где се и пензионисао 2016. године. У научноистраживачкој делатности ради у области физике чврстог стања и нових материјала, метрологији температура и фотометријских величина и у области Примењене физике. Објавио је два поглавља у међународним монографијама, 60 радова међународног значаја (од тога 37 у водећим међународним часописима), 29 радова на међународним скуповима и више радова на националним конференцијама. Према СКОПУС-у укупан број цитата је 750, од тога 369 без аутоцитата. У инжењерском стручном раду коаутор је 7 реализованих патената, два национална еталона (радијациона пирометрија и фотометријске величине) израђених за потребе Дирекције за мере и драгоцене метале, око 300 мерних уређаја за безконтактно мерење температуре, више од 50 техничких решења инкорпорираних у индустријским постројењима и више награђених иновација.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИХ НАУКА

РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС

Др. Бранка Јокановић, дипломирани инжењер електротехнике, научни светник, рођена је 18.08.1953. у Ужицу. Дипломирала је 1977. на Електротехничком факултету у Београду, а магистрирала и докторирала на истом факултету 1988, односно 1999. Радила је у Институту ИМТЕЛ од 1978-2009. као руководилац Микроталасне лабораторије, а од 2003. као саветник директора за науку. У Институт за физику прелази 2009. године где оснива Лабораторију за метаматеријале у Центру за фотонику. Њена научна и инжењерска делатност је везана за микроталасну и милиметарску технику, антенске системе и електромагнетске метаматеријале и њихову примену. Објавила је 170 научних радова, међу којима и 3 поглавља у монографијама међународног значаја, 27 радова у часописима са SCI листе и један регистрован домаћи патент. Према подацима *Google Scholar* базе цитирана је укупно 700 пута. Коаутор је нове класе минијатурних широкопојасних прелаза са балансног на небалансни вод који је у литератури познат као *Double-Y Balun*. Добитник је више награда за свој научни и инжењерски рад, међу којима је и престижна награда *The IEEE Third Millennium Medal*.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ МАШИНСКИХ НАУКА

РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС

Др Момчило Милиновић, рођен је 18. августа 1954. у Београду, редовни је професор Машинског факултета, Универзитета у Београду. Докторирао је 1990. г. на МФУБ на Одсеку за аерокосмотехнику. Радио у Војнотехничком институту на ракетном наоружању у области: ракетне пропулзије, ракетне и пројектилске балистике, гасодинамике, аеротермомеханике конструкције наоружања система управљања ватром у области операционих модела војних технологија и опште војне и безбедносне организације и менаџмента. Дао је научне доприносе у теоријском и експерименталном изучавању гасне динамике, сагоревања, као и размене топлоте и масе код ракетних мотора, његових подсистема и компонената, у укупно 152 научна и стручна рада елабората и студија од којих је један број ограничене циркулације а 17 са СЦИ листе, са 39 цитата. Истичу се пројектни доприноси на ракетама "Гром", "Друг", "С-2м" И "С-10", "Игла-1м". Водио укупно 41 курс факултетских програма свих нивоа студија на Машинском факултету и Војној академији на српском и енглеском језику, домаћим и страним студентима и докторантима, а ментор је на 11 докторских дисертација; аутор је 3 уџбеника, и бројних предавања по позиву .

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ РУДАРСКИХ И ГЕОЛОШКИХ НАУКА

РЕДОВНИ ЧЛАН
АИНС

Радуле Поповић (рођен 1933. г), дипл. инж. геологије. Школовао се у Гацку, Ади, Мостару и Београду. Студије је започео 1953. на Геолошком факултету ТВШ у Београду. Дипломирао је 1959, а докторирао 1983. Радио је у Руднику угља „Врбица“ у Гацку као технички директор и в.д. директора, потом у Геоинституту у Београду од 1961. до 2006. год. Бавио се истраживањем лежишта минералних сировина. Редовно је биран у сва научна звања. Био је генерални директор Геоинститута 1979-1984. и 2005-2006. Кајем 20. века именован је за експерта Савезног министарства за науку; 2007. год. изабран је у звање почасног члана-саветника, односно дописног члана АИНС. Учествовао је на 7 светских геолошких конгреса. Аутор је преко 170 научних радова, преко 70 извештаја и елабората, са преко 400 цитата. Лауреат је Повеље „проф. Димитрије Антула“ АИНС 2014, Повеље Српског геолошког друштва 1991. год. и Захвалницу СГД у 2014.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА ТЕХНОЛОГИЈУ, МЕТАЛУРГИЈУ И НАУКУ О МАТЕРИЈАЛИМА

РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС

Др Надежда М. Талићан, дипл. инж. технологије, научни саветник, рођена је у Београду 1945.г. Дипломирала је, магистрирала и докторирала (1995.) на Технолошко-металуршком факултету у Београду. Од 1966.-2012. радила је у *Институту за хемију, технологију и металургију, БУ, у Београду*, у коме је *Руководлац Центра за метеријале и металургију* од 1991-2012. Предавач у оквиру програма докторских студија на ТФ у Бору, БУ, 2008.-2012. Највећи део научно-истраживачког рада реализовала је кроз основна и примењена истраживања у области науке о материјалима са акцентом на област Металургије праха и синтерованих материјала. Руководилац је 13 пројеката и подпројеката МПНТР РС у оквиру којих реализовано 7 др, 5 мр-теза и 1 спец. рад. Објавила је преко 360 референци: 87 радова (М20) у часописима са SCI листе (70 радова цитирано је преко 340 пута); 17 предавања по позиву; 91 саопштење (М33) и 61 (М34). Руководилац је 6 и учесник у реализацији 4 међународна пројекта. Реализовала је више десетина пројеката за потребе домаћих привредних субјеката који су имали значајног удела у супституцији увоза. Организатор, председник и члан више од 20 научних комитета међународних скупова, члан уређивачких одбора међународног и два национална часописа, као и више научних друштава. Награђивана је више пута за развој производа добијених поступцима металургије праха; допринос развоју научно-истраживачког рада и за унапређење науке и технологије у области металургије.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ЗА ТЕХНОЛОГИЈУ, МЕТАЛУРГИЈУ И НАУКУ О МАТЕРИЈАЛИМА

**РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС**

Проф. др Љубинка РАЈАКОВИЋ, дипл.инж.технологије, редовни професор Технолошко-металуршког факултета, БУ, у пензији.

Научни и стручни резултати остварени у развоју и примени:

- аналитичке хемије,
- хемијских сензора (посебно пиезоелектричних сензора),
- хемијских метода за анализу квалитета и пречишћавање воде,
- хемисорпционих материјала за уклањање токсичних једињења из ваздуха и воде (посебно арсенових једињења).

Објавила у 240 научних радова (цитираност 1561, $h=18$).

Аутор 6 универзитетских уџбеника. Ментор израде 12 др дисертација.

Постдокторско усавршавање на Универзитету у Торонту (1988/89). Активна сарадња са Технолошком Академијом у Вороњежу (где је проглашена за почасног професора 1996) и Техничким Универзитетом у Бечу.

Иноватор, аутор 6 патената. Објавила 4 монографије из области квалитета и пречишћавања вода. Остварила примењене резултате у хемијској анализи, мониторингу и пречишћавању ултрачистих вода у систему вода-пара термоенергетских објеката ЕПС-а.

Руководилац или сарадник у 16 научно-истраживачких пројеката, 35 стручних и 3 међународна. Дугогодишњи шеф Катедре за аналитичку хемију. Оснивач и руководилац Центра за технологију воде на ТМФ-у.

Удата од 1974., супруг, др Никола Рајаковић, професор ЕТФ-а; две ћерке, др Владана, дипл. инж. технологије, професор на ГФ и Мирна, дипл. менаџер-ОД Дунав; четворо унучади (Петар, Никола, Софија, Олга).

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

Проф. др Мића Јовановић, (1952) дипломирани инжењер технологије, редовни професор Технолошко металуршког факултета, Универзитета у Београду и научни саветник. Наставну, научну, и инжењерску активност обавља у областима технолошког пројектовања и инжењерског управљања. Има више од 500 референци, међу којима и међународна монографска студија, 9 националних монографија, 33 рада у међународним и 53 рада у националним часописима и 134 саопштења на скуповима. Руководио је са 22 научна и развојна државна пројекта и 60 пројекта сарадње са привредом, те био аутор 136 техничких решења Аутор је националне „Стратегије увођења чистије производње у Републици Србији“. Радови, по *Scopus*-у, цитирани су му 236 пута, по *Google Scholar*-у 733 пута, *H* индекс износи 14, а *i10* индекс 21. Био је експерт Светске Банке, ОЕБС и УНИДО. Председник је Комисије за полагање стручних испита за технолошку струку. Координатор је Међуодељенског одбора за заштиту животне средине АИНС.

**РЕДОВНИ
ЧЛАН АИНС**

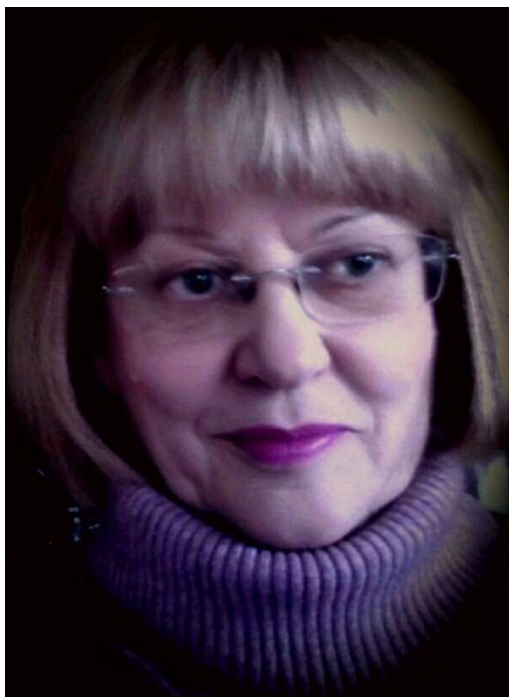
ДОПИСНИ ЧЛАНОВИ АИНС

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

**ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС**

Проф. др Зорица Васиљевић, доктор биотехничких наука за агрономију, рођена је 1955.г. у Крагујевцу. Дипломирала је (1978.) и магистрала (1985.) на Економском факултету Универзитета у Београду, а докторирала (1996.) на Пољопривредном факултету Универзитета у Београду. У периоду 1979-1997. радила је у Институту за економику пољопривреде у Београду, а од 1997. ради на Пољопривредном факултету у Београду где је бирана у сва звања. Од 2007.г. налази се у звању редовног професора. Наставна, научна и инжењерска делатност су јој везани за теорију трошкова, рачуноводство, финансије, економику инвестиција, ризике и осигурање у пољопривреди. Објавила је 289 радова, од чега 1 монографију, 1 уџбеник, 1 тројезични стручни речник, 6 радова на ISI-SCI листи и више од 80 научних радова у домаћим и међународним часописима. Према бази Web of Science цитирана је 35 пута, од чега 13 пута у радовима са ISI листе. Учествовала је у изради преко 90 инвестиционих пројеката и бизнис планова за потребе привреде, домаћих и иностраних институција. Активна је у струковним удружењима од 1996.г.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф. др. Ратко Ристић рођен је 1961. године у Лозници, Србија. Дипломирао је на Шумарском факултету у Београду 1985. године, где је и докторирао 2000. године. Радио је “Водопривредној организацији Београд” и “Београдској истраживачкој станици”. Запослен је на Шумарском факултету у Београду као редовни професор на Катедри за бујичне токове и ерозију, ужа научна област: Ерозија и конзервација земљишта и вода. Објавио је 110 научних библиографских јединица, од чега 18 радова у међународним часописима и 25 у националним. Цитиран је 95 пута и написао је уџбеник “Хидрологија бујичних токова”. Члан је уређивачких одбора 3 научно-стручна часописа. Кандидат је учествовао у реализацији 61 главног пројекта за потребе привреде, као водећи пројектант или пројектант-сарадник, од чега је изведено 56 објеката. Члан је Републичке ревизионе комисије за пројекте од значаја за Републику Србију. 2017. године именован је за представника Србије у Комитету за науку и технологију при Конвенцији Уједињених Нација за борбу против десертификације. Иницирао је и реализовао сарадњу Универзитета у Београду са Универзитетима Ватерло (Канада, 2011) и Волгатех (Русија, 2017). Тренутно је руководиоца докторских студија за област Еколошки инжењеринг у заштити земљишних и водних ресурса и декан Шумарског факултета. Ожењен је, отац двоје деце.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф. др Ново Пржуљ, научни саветник, дописни члан Академије наука и умјетности Републике Српске, рођен 1956. у Сокоцу, дипломирао 1980. на Пољопривредном факултету у Сарајеву, докторирао 1989. на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Радио је на Пољопривредном факултету у Сарајеву у периоду 1981-1992. и у Институту за ратарство и повртарство Нови Сад у периоду 1994-2014. на програму оплемењивања стрних жита. Запослен је на Пољопривредном факултету у Бањој Луци као редовни професор на ужој научној области Генетика и оплемењивање пољопривредних биљака. Аутор је 2 уџбеника и 5 монографија. Објавио је 3 поглавља у тематском зборнику међународног значаја, 7 радова у M21, 9 у M22, 11 у M23, 47 у M51, 62 у M52. Има 214 цитата на SCI листи. Створио је 87 сорти јечма, овса и ражи које су признате у Србији, од који је 18 признато у иностранству. Радио је рецензије за часописе Euphytica, European Journal of Agronomy, Journal of Agronomy and Crop Science и Genetika.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

Проф др Милица Јовановић Поповић, дипл.инж.арх., редовни професор Архитектонског факултета Универзитета у Београду, рођена је у Београду 1953. године. Дипломирала, специјализирала, магистрирала и докторирала је (1991.) на Архитектонском факултету у Београду. Од 1978. до 1979. радила је у пројектном бироу ГП Напред а од 1979. на Архитектонском факултету где је у два наврата била продекан. Током рада на факултету увела је у наставу нове области као што су Биоклиматска и Енергетски ефикасна архитектура, радила на оснивању Докторских и Специјалистичких студија, којима и руководи, основала велики број предмета. Пројектовала је и извела велики број стамбено пословних зграда и породичних вила као и велики број ентеријера. Објавила је већи број научних радова, категорије M21a-M24 (12). Коаутор је методологије примењене за развој типологије стамбених зграда публиковане у три монографије, чији је коаутор и уредник: Атлас породичних кућа Србије, Атлас вишепородичних зграда Србије, Национална типологија стамбених зграда Србије.

**ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС**

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф др. Снежана Маринковић је рођена 1962. год. у Београду. Дипломирала је, магистрирала и докторирала (2001.год.) на Грађевинском факултету Универзитета у Београду (ГФУБ). На ГФУБ запослена од 1987. год., најпре као асистент-приправник, асистент 1992, доцент 2002, ванредни професор 2007, и редовни професор од 2012. год. Шеф Катедре за материјале и конструкције ГФУБ од 2015.год. Ради у области анализе и прорачуна бетонских конструкција. Оснивач је и руководилац групе за истраживање и испитивање бетонских конструкција на под називом Concrete Structures Research Team. Објавила је више од 100 научних радова у међународним и домаћим монографијама, часописима и зборницима, 12 у часописима са SCI листе. Према бази SCOPUS, радови су цитирани 350 пута. Коаутор је у већем броју идејних и главних пројеката, експертиза, студија и техничких контрола. Од изведених објеката посебно се истиче спортска дворана Београдска Арена у Новом Београду, за који је, као један од пројектаната, добила Награду за најбоље остварење у грађевинском конструкторству Југославије у 1999.год., коју додељује Југословенско друштво грађевинских конструктора.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф др. Александар Прокић, дипл. инж. грађ., рођен је у Београду 1948. г. Дипломирао је, магистрирао и докторирао (1990.) на Грађевинском факултету у Београду. Од 1974.-1984. г. радио је у грађевинским фирмама „Енергопројект“ и Прогрес Инвест“. Од 1993. године ради на Грађевинском факултету у Суботици. У пензију одлази 2016. у звању редовног професора. Од 2016. г. ангажован је на Грађевинском факултету Суботица у настави на мастер и докторским студијама. Публиковао је 30 радова у међународним часописима са SCI листе, од којих су 16 категорије M21 (на 15 радова једини или први аутор). Има више од 240 цитата по Scopus-у. Аутор је једног уџбеника, три скрипте и поглавља у три монографије. Руководио је са два петогодишња пројекта фундаменталних научних истраживања, Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Стални је рецензент више страних часописа угледних издавача: Elsevier, ASCE и Springer, члан уређивачког одбора више часописа. Као главни и одговорни пројектант руководио и учествовао у пројектовању и реализацији великог броја капиталних објеката термо и хидро електрана као и индустријских објеката. 2017. г. Изабран је у звање професора емеритуса Универзитета у Новом Саду.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

**ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС**

Проф. др Бошко Стевановић, дипл.инж.грађ., рођен је 15.12.1954. године у Црној Трави. Дипломирао је, магистрирао и докторирао (2003.) на Грађевинском факултету у Београду. Од 1982. године запослен је као асистент приправник на Грађевинском факултету у Београду, где и данас ради у звању редовног професора. Од новембра 2006. до новембра 2012. године обављао је функцију продекана за финансије Грађевинског факултета у Београду. Од 2012. - 2015. године био је управник Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета. Тренутно је на функцији председника Савета. Као аутор или коаутор, др Бошко Стевановић има 115 научних и стручних радова публикованих у зборницима радова скупова одржаних у земљи и иностранству, као и у часописима, а такође и 7 књига и поглавља у монографијама. Као сарадник, пројектант или одговорни пројектант, учествовао у изради већег броја главних и идејних пројеката (120), ревизија (38), експертиза (28), стручних мишљења (106), пре свега у области дрвених и зиданих конструкција, али и у области бетонских и челичних конструкција за најразличитије врсте објеката - зграда, спортских дворана, индустријских хала, димњака, позоришта, тржних центара, мостова, цркава и др.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф др. Андрија Сарић дипломирао је 1988., магистрирао 1992. и докторирао 1997. године на Електротех-ничком факултету у Београду. Радио је на ХЕ Ђердап 1989/90. године, а у периоду 1990-2014. година на Факултету техничких наука у Чачку. На Факултету техничких наука, Универзитет у Новом Саду, запослен је као ванредни професор од 2004. године (са 30% радног времена), а од 2014. године као редовни професор са пуним радним временом. Публиковао је 42 рада у међународним часописима са SCI листе, од којих је 26 категорије M21, а 5 M22. На међународним скуповима изложио је 23 рада који су штампани у целини. Има више од 400 цитата на SCOPUS листи. Био је ментор 7 докторских дисертација. Учесник је 10 пројеката Министарства за науку Републике Србије, 5 истраживачких пројеката у SAD у периоду 2001-2017. година и једном TEMPUS пројекту. На основним, мастер и докторским студијама на матичном факултету предаје 7 предмета. Уредник је часописа IEEE Trans. on Power Systems и IEEE Power Engineering Letters (M21). Рецензент је у већини водећих часописа из области електроенергетских система. Коаутор је 3 штампана уџбеника и 2 збирке задатака, као и 3 монографије из своје уже научне области.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Проф др. Александар Нешковић, дипл. инж., редовни професор Електротехничког факултета у Београду рођен је 1968.год у Београду. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Електротехничком факултету у Београду 1993., 1997. и 2002. год. Наставна, научна, и инжењерска делатност припадају области радио комуникација: пројектовање и оптимизација радио мрежа (приступна раван, пренос и језгро), моделовање пропагационог радио канала, позиционирање мобилних корисника, мерења и процена изложености нејонизујућем зрачењу итд. Објавио је 146 научних радова, међу којима 28 радова у часописима са SCI листе. Према подацима *Google Scholar* базе цитиран је укупно 726 пута (610 пута без ауто-цитата). У току последњих 25 година био је одговорни пројектант у више стотина пројеката реализације мобилних радио мрежа (*GSM, UMTS, LTE, ...*), *WLAN*, ФМ радио и ТВ система, оптичких мрежа, радарских и сателитских станица итд. Највећи број наведених пројеката је реализован. Председник је *IEEE Serbia and Montenegro COM Chapter*-а од 2015. и председник Програмског одбора највећег регионалног скупа из области телекомуникација ТЕЛФОР од 2011.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ МАШИНСКИХ НАУКА

Проф. др Милан Петровић, редовни професор Машинског факултета у Београду. Дипломирао је на Машинском факултету у Београду (1983.). Докторирао је на Институту за топлотне турбомашине на Лајбниц Универзитету у Хановеру, Немачка (1995.). Радио је као истраживач на Пенсилванија Стејт универзитету.

Бави се истраживањима у области топлотних турбомашина и термоенергетских постројења. Из ових истраживања су проистекли значајни резултати у виду нових методологија за прорачун турбомашина и процеса који су објављени у једној књизи (VDI Verlag) и најзначајнијим светским часописима и конференцијама из области топлотних турбомашина и нашли примену код водећих светских фирми. Израдио је аеродинамичке прорачуне и учествовао у развоју нових турбина и турбокомпресора за водеће светске фирме (Siemens, MAN Turbo, General Electric, ALSTOM, Honeywell, Eschertec...). Учесовао је у развоју малих гасних турбина за домаћу индустрију (Прва петолетка) и руководио великим бројем развојних пројеката за Електропривреду Србије. Тренутно руководи делом HORIZON 2020 пројекта на развоју нове генерације термoeлектрана у Европи.

**ДОПИСНИ ЧЛАН
АИНС**

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ РУДАРСКИХ И ГЕОЛОШКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС

Др Зоран Стевановић, редовни професор Рударско-геолошког факултета, на истом факултету дипломирао је 1979, а докторску дисертацију одбранио 1987. године. Руководилац и оснивач Центра за хидрогеологију карста РГФ и координатор међународног курса који Центар организује у сарадњи са UNESCO. Објавио 325 научних и стручних радова од чега 25 у часописима са SCI листе. Написао је или уредио 15 монографија од којих је 7 публиковано у иностранству. Најзначајније су монографије објављене од стране реномираних издавача Springer, Elsevier, Taylor & Francis. Цитиран је преко 150 пута, SCOPUS до априла 2015 – 88 цитата (актуелно Research Gate: 400 цитата). Аутор три уџбеника. Консултант УН – FAO и UNESCO, руководио хидрогеолошким истра-живањима у Алжиру, Ираку, Грузији, Бутану, Сејшелима, Сомалији, Етиопији и државама бивше Југославије. Председник Комисије за карст Светске асоцијације хидро-геолога (IAH). Почасни члан Мађарског геолошког друштва и члан Бугарског геолошког друштва. Председник Српског геолошког друштва(2012-2016), оснивач Комисије за карст. Потпредседник Одбора за крас и спелеологију САНУ.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ РУДАРСКИХ И ГЕОЛОШКИХ НАУКА

ДОПИСНИ
ЧЛАН
АИНС

Проф др. Адам Данџић, дипл. инж. геологије, редовни професор Рударско-геолошког факултета у Београду (РГФ), рођен је 1942. г. у Љубовији. Дипломирао је (1966), магистрирао и докторирао на РГФ. Радио је у Геолошком заводу у Сарајеву у периоду 1968-1970. и на РГФ 1970-2008. године. Наставне, научне и инжењерске делатности су му везане за теренска, лабораторијска и теоретска истраживања геолошких система и геохемијских процеса, посебно у областима геохемије минерала, стена, минералних лежишта, вода, површинског распадања и животне средине. Објавио је преко 200 научних радова, међу којима и 2 категорије М13 и 3 М21. Укупно је цитиран 82 пута. Био је руководилац или сарадник у домаћим и међународним научним пројектима и студијама у оквиру сарадње са привредом. Био на студијским боравцима на страним универзитетима и институтима и визитинг професор на Универзитету Висконсина (САД). Активан је у струковним удружењима, од 2009. је председник Друштва геолошких инжењера и техничара Србије. Добитник је награде за научно остварење.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКО -МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

ДОПИСНИ ЧЛАН
АИНС

Проф др. Весна Мишковић-Станковић, дипл. инж. технологије, редовни професор Технолошко-металуршког факултета у Београду, је рођена 1957. у Београду. Дипломирала је 1981, магистрирала 1984. и докторирала 1990. на Технолошко-металуршком факултету у Београду, где је запослена од 1983. Боравила је 1992-93. на постдокторском усавршавању на Универзитету у Тренту, Италија. Била је гостујући професор на Универзитету у Тренту, Охајо Универзитету, САД, Лавал Универзитету, Канада, Шандонг, Ђангсу и Фудан Универзитету, Кина и Кјунг Хи Универзитету, Република Кореја. Бави се биоматеријалима и заштитом метала од корозије органским превлакама. Објавила је 1 монографију, 8 поглавља у међународним научним монографијама, 129 радова у међународним часописима са *SCI* листе и 38 у националним часописима, 39 предавања по позиву, 4 техничка решења, 1 регистрован патенат и 4 патентне пријаве. Укупна цитираност износи 2079 (1622 без аутоцитата), *h* индекс 27 (база SCOPUS). Руководила/учествовала је на 23 пројекта. Добила је 4 златне и 1 бронзану медаљу на међународним изложбама иновација, 2 награде за најбољу технолошку иновацију у Србији и годишњу награду Привредне коморе Београда за најбољи проналазак.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

**ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС**

Проф др. Петар Ускоковић, рођен 18.12.1965. у Београду, продекан и редовни професор Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду дипломирао је, магистрирао и докторирао (1999.) на истом факултету. Из области композитних материјала и нанотехнологија објавио је 88 радова у SCI часописима са више од 1300 цитата, више од 30 радова у часописима ван SCI листе и 162 научна саопштења. Рецензент је за позиве: ERC, Eureka, НК PolyU RGC, Swiss NSF, the Royal Soc. као и за 27 SCI часописа. председавао је у 3 програмска одбора, одржао 3 пленарна и 14 предавања по позиву на међународним скуповима. Коаутор је уџбеника, практикума, 2 монографије и 3 поглавља у монографијама. Руководилац/учесник у 12 међународних (FP7, EUREKA, HERD, НК PolyU RGC, Темпус и др.), 7 пројеката са привредом и више од 20 техничких и развојних решења. Био је гостујући професор на Franche-Comte Univ. и научник на The Hong Kong Polytechnic Univ. Од 2015. је председник Већа групације техничко-технолошких наука Универзитета у Београду.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

Проф. др Бранимир Николе Гргур, редовни професор Технолошко-металуршког факултета Универзитета у Београду рођен је 04.07.1965 г, у Кисељаку БиХ. Дипломирао је 1992., и докторирао 1999. на Технолошко-металуршком факултету. Током 1996-1998 г. боравио је на усавршавању у Националној Лоренс Беркли лабораторији, Беркли, САД, и 2000. на постдокторским студијама. Научна и стручна проблематика којом се бави припада Електрохемијском инжењерству и Науци о материјалима. Аутор је и коаутор 117 радова у часописима категорије М20. Цитиран је 3909 пута без аутоцитата, $h=28$. Био је учесник (22) и руководилац (13) научних пројеката и пројеката сарадње са привредом,. Добитник је 20 домаћих и међународних награда и признања.

**ДОПИСНИ
ЧЛАН АИНС**

ИНОСТРАНИ ЧЛАНОВИ АИНС

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ ГРАЂЕВИНСКИХ НАУКА

ИНОСТРАНИ
ЧЛАН АИНС

Проф. др РУДОЛФ ГИФИНГЕР (1956) експерт урбаног и регионалног развоја на ТУБ у Бечу. Шеф центра за европски просторни развој. Завршио студије на Факултету архитектуре и просторног планирања, и стекао титулу доктора техничких наука 1988. Додатно усавршавање са темом урбаног и регионалног истраживања обавио на ТУБ и УБ у Бечу. Теме професионалног рада су: инструменти урбане обнове; истраживање регионалног и урбаног просторног развоја. 2006. постаје редовни професор на ТУБ у Бечу на предметима теорија и методологија регионалног планирања, и стратегија урбаног развоја. Бави се истраживањима положаја и стратешког планирања градова Латинске Америке и централне Европе. Истраживања услова и међузависности града и његовог функционалног окружења усмерава га ка теми паметног од 2007. до данас. Има ауторитет водећег европског експерта за евалуацију градова са становишта критеријума паметног града. Објавио 15 књига и 29 научних чланака у часописима Аустрије и шире, Био је ментор на 40 мастер радова и 3 доктората; председник је Аустријског удружења за регионално планирање; активни члан Spa-CE.Net. У више наврата долазио у Београд и остварио активну сарадњу са планерима из Србије.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ
ОДЕЉЕЊЕ МАШИНСКИХ НАУКА

ИНОСТРАНИ
ЧЛАН АИНС

Умберто Дезидери је машински инжењер, редовни професор Универзитета у Пизи, Италија, шеф катедре за Топлотне машине, шеф Одељења за Енергетику. Спада у групу водећих европских и светских истраживача у области напредних енергетских уређаја и обновљивих извора енергије.

Гостујући је професор на Универзитету Гетинген, Универзитету Мадрид Карлос III и Варшавском Политехничком Универзитету.

Експерт је по позиву за Холандско министарство заштите животне средине, Универзитет у Хонг Конгу, АНР - Француску националну агенцију за истраживања, Министарство просвете Румуније, Министарство просвете Казахстана, Технички Универзитет у Грацу и

Швајцарски национални истраживачки фонд. Уредник је Journal of Applied Energy.

Проф. Дезидери је објавио преко 220 радова у водећим научним часописима и зборницима конференцијама. Према бази SCOPUS, цитиран је 2255 пута и има h-индекс 25.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

**ИНОСТРАНИ
ЧЛАН АИНС**

Проф др Радослав АЦИЋ рођен је 1942. у Матешеву, Србија. Технолошко-металуршки факултет Универзитета у Београду завршио је 1965. на коме је одбранио магистарски рад 1969, и докторат 1974. Од 1965-1992 радио је у Институту за хемију, технологију и металургију (1983-1992). У Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду је био ванредни и редовни професор (1989-1992). Од 1992. до 2017. био је вођа Електрохемијске групе у Brookhaven national laboratory, САД, где сада има позицију Senior Scientist Emeritus. Објавио је преко 300 научних радова и 15 патената. Цитираност према бази SCOPUS је **23000**, h индекс **73**. Носилац је бројних признања и награда. Истраживачки рад Ацића обухвата области површинске електрохемије, електрокатализе, електрохемијске директне конверзије енергије и горивних ћелија. Ацић је истраживачке помаке у електрокатализи пренео у техничке иновације које обећавају значајне примене извора чисте енергије.

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

Др НЕНАД МАРКОВИЋ, рођен 1950. у Александровцу Жупском, Србија. Дипломирао је на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду, магистарску (1982) и докторску тезу (1984) одбранио је у Центру за мултидисциплинарна истраживања Универзитета у Београду. Академску каријеру је почео у ИХТМ-Институт за електрохемију (1984-1991). 1991. одлази у Lawrence Berkeley National Laboratory где је радио 15 година. Средином 2005. прешао је у Argonne National Laboratory, сада је водећи истраживач групе за конверзију и складиштење енергије. Добио је бројна признања и награде. Одржао је око **300** предавања по позиву, публикувао је преко **270** радова (у *Science* 4 рада, у *Nature journals* 15 радова), цитираност је преко **42500** са *h*-индексом **97**. Руководио је индустријским пројектима на горивним ћелијама и на електролиту за литијумске батерије. Има око 20 регистрованих патената у САД. Остварио је значајну сарадњу са српским истраживачима.

**ИНОСТРАНИ ЧЛАН
АИНС**

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

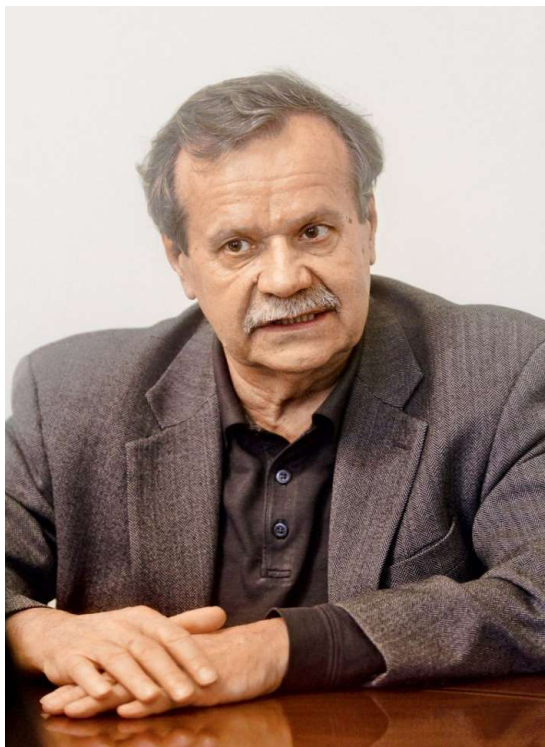
Проф. др Данило Суворов рођен је 1951. у Љубљани, Словенија. Дипломирао је 1976. на Факултету за природне науке и технологију, Универзитета у Љубљани где је магистрирао 1982. и докторирао 1984. Академску каријеру започео је као истраживач сарадник у ИСКРА-ИЕЗЕ, Љубљана (1976-1984). Од 1984-2004 радио је у Одељењу за керамичке материјале Института Јожеф Стефан-ИЈС, Љубљана ко руководилац групе која се бавила проучавањем керамичких и стаклстих материјала. Од 2004-2018. био је руководилац К9 ИЈС за напредне материјале. Остварио је професорску каријеру на Факултету за хемију и хемијско инжењерство, Универзитета у Љубљани. Добио је бројна признања и награде. Област научног интересовања је електронска керамика (процеси, синтеза, примена). Одржао је бројна предавања и објавио око **220** радова, са *h*-индексом **34** и цитираношћу **3710**, **22** патента, **250** техничких решења. Има изузетну сарадњу са колегама из различитих институција у Србији.

**ИНОСТРАНИ ЧЛАН
АИНС**

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ОДЕЉЕЊЕ ТЕХНОЛОШКИХ, МЕТАЛУРШКИХ И НАУКА О МАТЕРИЈАЛИМА

Проф. Др СТАНЕ ПЕЈОВНИК, рођен је 1946 у Долењи Вас, Словенија. Дипломирао на Факултету за хемију и хемијску технологију Универзитета у Љубљани где је 1975 магистрирао, а 1978 докторирао. Прво је био запослен у Институту «Јожеф Стефан», затим у Институту за хемију чији је 17 година био директор. На матичном факултету је био професор, декан од 2005-2009, као и гостујући професор у Немачкој и САД. Био је државни секретар за више образовање у Министарству Републике Словеније (2000-2003), ректор Универзитета у Љубљани (2009-2013), председник Инжењерске Академије Словеније је од 2014. Добитник је више националних и интернационалних награда за научни допринос. Објавио је више од **200** научних радова, коедитор је 6 књига и коаутор 6 патената. Цитираност радова је **2785** а ***h*** је **23**. Научно интересовања је везано за науку о синтеровању и електрохемијске процесе електрода за литијум -јонске батерије.

**ИНОСТРАНИ ЧЛАН
АИНС**

ПОЧАСНИ ЧЛАН АИНС

АКАДЕМИЈА ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА СРБИЈЕ

ПОЧАСНИ ЧЛАН АИНС

Проф. др Момир Ђуровић, оснивач је и први потпредседник Академије инжењерских наука Југославије. Рођен 7. маја 1941. год. у Даниловграду, Црна Гора. Дипломирао је на ЕТФ-у. Докторат је одбранио на Лондонском универзитету (*I.C*) 1973. год. Године 1972. се запослио на Електротехничком факултету Универзитета Црне Горе где је био доцент (1974. г.), ванредни професор (1979. г.), редовни професор (1983. г.) и почасни професор (2006. г.). Проф. Ђуровић је био декан од 1978. до 1980. г. на истом факултету. Био је генерални секретар Академије наука и уметности Црне Горе (2001-2002. г.) и председник исте установе у неколико мандата (2002-2006., 2006-2010., 2010-2016.). Био је гостујући професор многих универзитета (6) укључујући Cambridge и UCLA, члан је великог броја инжењерских академија (14) и носилац великог броја међународних награда укључујући и Сребрну медаљу Међународне инжењерске академије – Москва 2001.